

LIST ŘÍMANŮM

– JAK JE TO DÁL S HŘÍCHEM (Ř 6:1-11)

OPAKOVÁNÍ A NAVÁZÁNÍ

Dostali jsme se do nádherných kapitol listu Římanům – začínáme hlouběji chápat to „*evangelium, v němž se zjevuje spravedlnost z víry*“. (Ř 1:17)

- Bůh nás ve své milosti ospravedlnil: krví Ježíše Krista usmířil náš hřích – a to bez naší účasti: „*když jsme ještě byli hříšní, zemřel Boží Syn za bezbožné*“ (Ř 5:8).
- Bůh tuto vydobytou spravedlnost započítává věřícím všech dob, víru jim započítává jako spravedlnost a nezapočítává jim žádný hřích.
- Jsme „*ospravedlnováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši*.“ (Ř 3:24) – máme „*spravedlnost z víry*“ (Ř 1:17) – „*spravedlnost bez Zákona*.“ (Ř 3:21).
- „*Člověk je ospravedlnován vírou bez skutků Zákona*.“ (Ř 3:28) – stáváme se spravedlivými na jiném principu, než je poslušnost Zákona.

5. kapitola zjevuje, jakou nám darovaná spravedlnost zajistila naději:

- „*Máme pokoj s Bohem*“ a „*chlubíme se nadějí Boží slávy*“. (Ř 5:1)
- Místo hněvu zakoušíme pokoj ... Už se nechlubíme člověkem, ale Bohem ... Místo hanby očekáváme slávu.
- Tato naděje slávy nemůže selhat, protože Bůh vzal spásu zcela z našich rukou, když nás ospravedlnil bez naší účasti.

V celé 5. kapitole vidíme prvenství, vítězství, převahu a nadvládu Boží milosti nad hříchem a lidskou slabostí.

- Oč přesahuje Kristovo vzkříšení Kristovu smrt – o to zachraňující moc Jeho vzkříšeného života přesahuje zachraňující moc Jeho smrti na kříži.
- Nejprve nás hříšné a nepřátele zachraňovala jeho smrt – nyní nás usmířené Boží děti zachraňuje a vede do slávy Jeho vzkříšený život.
- Jakoby předchozí milost otevírá dveře pro další, ještě větší milost.

A nakonec vidíme triumfování Boží milost na srovnání Ježíše Krista s Adamem.

- ▶ **Jediným Adamovým hříchem**, propadlo celé lidstvo hříchu a smrti.
- ▶ **Jediným Ježíšovým spravedlivým činem**, je vydobyto ospravedlnění a život pro celé lidstvo.
- V době od Adama po Mojžíšův Zákon umírali lidé na základě jediného Adamova provinění.
- Když do toho vstoupil Zákon – všichni lidé se začali provinovat podobně jako Adam: přestoupením přikázání.
- Místo **jediného** Adamovského provinění, se začalo započítávat nespočetnému množství lidí, nespočetné množství provinění proti velikému množství přikázání.
- A teprve pak přichází Boží milost a **jediným** Ježíšovým skutkem spravedlnosti sprovozuje ze světa to ohromné mračno provinění.
- Jak nesrovnatelně mocnější je Kristův skutek milosti: jeden jediný skutek Ježíše Krista je větší než nespočetné množství Adamovských skutků provinění.
- Milost vždycky bude mít navrch – když se stalo, že se hřích skrze Zákon rozhojnil, milost se rozhojnila tím více a nad míru.

(ČSP) **Římanům 5:19–21**

19 Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými. **20** Do toho vstoupil Zákon, aby se provinění rozhojnilo. A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost, 21 aby tak, jako vládl hřích ve smrti, i milost vládla skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

- Tam kde skrze Adama vešel hřích a skrze hřích smrt – tam v triumfálním vítězství Boží milosti vstoupila skrze Krista spravedlnost a skrze spravedlnost život věčný.

Když si uvědomíme celou tu nádhernou milost, jak byla vylíčena v posledních kapitolách – vyvstává ještě jedna důležitá otázka:

? **Jak je to dál s hříchem** v životě věřících?

- Hřích se nám nezapočítává – znamená to, že dál hřešíme a pouze se nám to nepočítá?
- Už nad námi není Zákon – znamená to, že když nyní zhřešíme a jsme bez viny?
- Jak je to dál s hříchem? – To je extrémně důležitá otázka!

6. kapitola navazuje na vrcholný výrok o vítězství milosti nad hříchem: „*A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost*“.

- Kdejakého převráceného člověka by dokonce mohlo napadnout, že by se konáním hříchů mohla Boží milost množit – že bychom ji zlými skutky mohli dát ještě větší příležitost vyniknout.
- ⊖ A skutečně takoví lidé a taková učení jsou. V roce 2014 vyšla v USA kniha Hyper-Grace, která reaguje na celá hnutí v americké církvi, která zastávají a šíří přesně tyto myšlenky.
 - To nádherné poselství evangelia se skutečně dá špatně pochopit.
 - Apoštol Petr mluví o Pavlových listech a říká:

(ČSP) **2 Petrův 3:16–17**

16 ... Jsou v nich některé těžko srozumitelné věci, které neučení a neupevnění lidé překrucují, jako i ostatní Písma, ke své vlastní záhubě. 17 Ale vy, milovaní, protože to víte předem, chraňte se, abyste nebyli svedeni bludem bezuzdných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu.

- Bezuzdní lidé dokážou znetvořit i evangelium.

Už jednou jsme na to narazili ve 3. kapitole:

(ČSP) **Římanům 3:5–8**

5 Jestliže však naše nepravost prokazuje Boží spravedlnost, co řekneme? Není Bůh nespravedlivý, když nás stihá hněvem? ... 6 ... 7 Neboť jestliže se mou lží rozhojnila Boží pravda k jeho slávě, proč mám být ještě souzen jako hříšník? 8 A nebylo by to tak, jak nás někteří pomlouvají a tvrdí, že říkáme: „Čiňme zlo, aby přišlo dobro“? Jejich odsouzení je spravedlivé.

- ▶ V lidech, kteří touží po hříchu, se pod vlivem silného poselství o Boží milosti, rodí zvrácené myšlenky typu: „Čiňme zlo, aby přišlo dobro“.
- ▶ V lidech, kteří touží po spravedlnosti, se pod vlivem silného poselství o Boží milosti rodí naděje, že zlu uniknou a z moci hříchu budou vysvobozeni – a v 6. kapitole uvidíme, jak se tato cesta pro nás otevřela.
- O převrácených lidech, kteří přijímají milost jako příležitost svobodně dál hřešit, byl sepsán celý list Judův:

(ČSP) **Judův 4**

4 Neboť se vloudili někteří lidé, kteří jsou dávno předem zapsáni k tomu odsouzení, bezbožní, kteří milost našeho Boha proměňují v bezuzdnost ...

- Nad lidmi, kteří převrací milost v bezuzdnost, tam jsou vyneseny ty nejtěžší soudy, o kterých v Bibli čteme.

Pojďme tedy do 6. kapitoly:

Ř 6:1-2A

? **Jak je to tedy s hříchem?**

Nemáme dál zůstat v hříchu! Naprosto ne!

- Ale je tu jeden zdánlivý problém: **hříšná přirozenost**.
- 1. až 3. kapitola mluví o tom, jak hřích vládne v lidských životech. Ani Zákon nedokázal s hříchem nic udělat, pouze ho zjevit a ještě rozmnožit lidská provinění.

- V Ř 3:9 je to uzavřeno slovy: „**všichni jsou pod mocí hříchu**“.
- Tady však čteme, že **nemáme dál v hříchu zůstat!**
- ? Co se stalo, že člověk může vystoupit z pod moci hříchu a prakticky přestat hřešit?
- Právě o tom, je 6. kapitola.

Ř 6:2B-11

Co všechno tu je o nás napsáno:

- 2. **My jsme hříchu zemřeli => nemůžeme v něm dál žít.**
- ? Jak jsme hříchu zemřeli?
- 3. **Byli jsme pokřtěni** – ponořeni – **v Krista => byli jsme pokřtěni – ponořeni – v jeho smrti.**
- 4. Byli jsme **spolu s ním pohřbeni ve smrti.**
- 4. **Abychom, stejně jako byl Kristus** vzkříšen z mrtvých, **vstoupili na cestu nového života.**
- 5. **Stali jsme se srostlými s Kristem.**
- 5. **Podobní ve smrti → podobní v životě.**
- 6. **Náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován.**
- 6. **Tělo hříchu bylo zbaveno sil.**
- 6. **Už hříchu neotročíme.**
- 7. **Zemřeli jsme → jsme zproštěni hříchu.**
- 8. **S ním jsme zemřeli → s ním budeme žít.**
- 9. Na základě analogie s Kristem: **Již neumíráme, smrt nad námi nepanuje.**
- 10. Na základě analogie s Kristem: **Zemřeli jsme hříchu jednou provždy.**
- 10. **Život, který žijeme, žijeme Bohu.**
- 11. **Závěr: Považujeme se za mrtvé hříchu, za živé Bohu.**
- Toto máme o sobě vědět, o to se máme vírou opírat, takto máme o sobě uvažovat.

Vidíme zde znovu biblický princip solidarity:

- ▶ V 5. kapitole jsme mluvili o bytostném spojení s Adamem: každý Adamův potomek je jako větvička v koruně stromu, která vyrůstá ze smrtelně nemocného kmene ... všechno Adamovo potomstvo byli v něm, když se Adam provinil ... v solidaritě s Adamem stojí celé padlé lidstvo před soudem jako jeden muž.
- ▶ Nyní však jsme skrze víru a křest ponořeni do Krista – jsme do něj vštípeni a s ním **srosteni** (jak říká 5. verš) = jsme s ním bytostně spojeni, jako před tím s Adamem: každý Kristův duchovní potomek je jako větvička, která roste na zdravém životodárném stromě ... jako Kristovo potomstvo jsme byli v něm, když umíral na kříži, a byli jsme v něm, když vstal z mrtvých k životu a službě Bohu – co se stalo s ním, stalo se i s námi ... v solidaritě s ním stojíme všichni před soudem, jako jeden muž.
- Nový Zákon pro tuto skutečnost často používá obrat: „**být v Kristu**“.
- Je to v Bibli téměř 100x – např.:

(ČSP) **2 Korintským 5:17**

17 Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu [všechno] nové.

(ČSP) **Římanům 12:5**

5 tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu, ale jednotlivě jsme údy jeden druhého.

(ČSP) **Galatským 3:27**

27 Vždyť vy všichni, kteří jste byli v Krista pokřtěni, Krista jste oblékli.

Té bytostné změně, kdy je člověk vylomen z Adama a vštípen do Krista, říkáme: **ZNOVUZROZENÍ** – což je důležitý biblický pojem:

(ČSP) **Titovi 3:5**

5 zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého,

Podle 6. kapitoly představuje okamžik křtu smrti toho starého člověka a porod toho nového.

- (Stejně jako v přírodě je nejprve zplodění a potom zrození, je okamžik uvěření zploděním nového života a okamžik křtu jeho zrozením.)
- A protože křest vodou je současně ponořením do Krista, rozumíme, že tu smrt tomu našemu starému člověku zajistil Ježíš svou smrtí na kříži ... a ten nový život nám zajistil Bůh vzkříšením Ježíše Krista.
- Jako věřící a pokřtění jsme již mrtví i vzkříšení (neboli znovuzrození) – právě díky solidaritě s Kristem, který za nás za všechny zemřel na kříži, tam zanechal hřích a pak byl vzkříšen do nového života s Bohem.

Skutečnost, že „jsme hříchu zemřeli a nemůžeme v něm dál žít“, vychází právě z těchto duchovních skutečností, že jsme v Kristu zemřeli a vstali.

Když se zadíváme do toho dnešního textu, který vysvětluje, jak to s námi je, uvidíme:

- Že, začíná ve 3. verši slovy: „Což nevíte ...?“
- A v 11. verši končí výzvou: „Považujte se za mrtvé hříchu, ale živé Bohu v Kristu Ježíši.“
- ? Proč to potřebujeme vědět? Proč se potřebujeme vědomě považovat za mrtvé hříchu, ale živé Bohu?
- Protože nový život vyžaduje naši účast – naši proměněnou mysl a naši osvobozenou vůli.
- Správnou teologii, správný pohled na sebe sama.
- ☺ Je to podobné, jako když bylo zrušeno otroctví. Pokud by bylo pouze vládou zrušeno, ale nebylo by jeho zrušení vyhlášeno a otroci by to nevěděli – dál by všichni zůstávali v otroctví.
- Otroctví však bylo v Kristu zrušeno a v evangeliu vyhlášeno a nyní musí být vírou přijato a uvedeno do praxe.

Pokud to takto funguje, pak naše ospravedlnění neznámá jen to, že jsme byli **prohlášeni za spravedlivé**, ale jde to dál → my jsme byli **učiněni spravedlivými**.

- Nebyla nám navracena jen pozice spravedlivých lidí, ale i praxe.

(ČSP) **1 Janův 3:9–10**

9 Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. **10** Podle toho se poznají děti Boží a děti Ďáblův: žádný, kdo nečiní spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.

(ČSP) **1 Janův 5:18–19**

18 Víme, že kdo je narozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zploděn z Boha, stráží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká. **19** Víme, že jsme z Boha a celý svět leží v tom Zlém.

Znovuzrození v Kristu, skrze smrt a vzkříšení, je tak hlubokou proměnou lidského života, že Písmo konstatuje:

(ČSP) **2 Korintským 5:16–17**

16 A tak od nynějška nikoho neznáme podle těla. Ačkoli jsme i znali Krista podle těla, nyní ho již takto neznáme. **17** Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.

- Od nynějška „**nikoho neznáme podle těla**“ – to znamená, že náš tělesný původ, naše minulost, naše hříchy i zásluhy, všechny vazby na starý život jsou pryč: „**staré věci pominuly, je tu všechno nové**“.
- I když vypadáme stejně a zůstáváme ještě na krátkou chvíli nohama na zemi – už to nejsme my: starý člověk zemřel – je tu nový – Boží člověk, který je na této zemi jen cizincem a příchozím.

Všechno, co je dál vystavěno v životě křesťana, musí být vystavěno na této nové skutečnosti nového stvoření v Kristu – na znovuzrození skrze Kristovu smrt a vzkříšení.

- Učení, podle kterého máme žít, nás již „*nezná podle těla*“.
- Dobré skutky vyrůstají ze znovuzrození a našeho společenství s Kristem.
- Je to Bůh, kdo v nás působí chtění i činění svou milostí a Duchem svatým.
- Spravedlivý charakter je ovocem působení Ducha svatého.
- Naše smýšlení nemá být tělesné, ale duchovní – takové, jaké nám přináší list Římanům.

Podívejme se na to teď z druhé strany:

- Každé učení v církvi, které naopak „zná člověka podle těla“ (↑), ve skutečnosti popírá „nové stvoření“, podřívá víru a je bludné a škodlivé.
- Začít znovu stavět v životě znovuzrozeného na něčem starém a tělesném – je to jako zabíjet ten nový život a znovu křísit ten starý.

☹ Několik příkladů:

- ▶ Už od počátků církve přicházeli do sborů někteří lidé (zvláště ze Židů), kteří znali člověka jen podle těla – a snažili se uvést lidi znovu pod službu Zákona a vystavět posvěcení a spravedlnost na něm: nutili křesťany nechat se obřezat na těle, dodržovat předpisy o pokrmech, zachovávat svátky a tradice ... apoštol Pavel nám o nich píše:

(ČSP) **Filipským 3:2**

2 Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty špatné dělníky, dejte si pozor na tu ‚rozřízku‘.

- ▶ Do podobných problémů přiváděli křesťany také někteří z pohanského prostředí, kteří rovněž neznali člověka jinak než podle těla – ti stavěli zase na filosofii, na dodržování tradic na živlech světa – nikoli na duchovní moci znovuzrození.
 - Např. Gnostici se snažili dosáhnout osvobození od fyzického světa skrze osvětlení, tajné nauky a rituály.
 - Mnozí filosofové hledali cestu skrze askezi.
- Ale všechno dohromady to jsou jen cvičení těla, které k žádné skutečné proměně ani vysvobození nevedou.
- Je to pochopitelné, protože **bez Boží intervence**, má hříšník k dispozici jen sám sebe. A tak se bezbožní lidé – ať Židé, či pohané – snaží dosáhnout cíle skrze **cvičení a kázně těla**.
- Ve své podstatě se tělesné snahy Židů i pohanů vzájemně velmi podobají – obojí se snaží posvětit, vysvobodit a polepšit člověka skrze drezúru hříšného a bezmocného těla – ale marně.
- Mnoho světla do toho vnáší list Koloským:

(ČSP) **Koloským 2:6–3:11**

6 Když jste tedy přijali Krista Ježíše, Pána, pak v něm žijte, 7 zakořenění a budování v něm, upevňujte se ve víře, jak jste byli vyučeni, rozhovnující se v ní s děkováním. 8 Dávejte si pozor, ať vás někdo neodvede jako zajatce skrze filozofii — prázdný svod podle lidské tradice, podle žvlů světa, a ne podle Krista. 9 Neboť v něm tělesně přebývá veškerá plnost Božství. 10 I vy jste v něm naplnění. On je hlavou každé vlády a moci. 11 V něm jste byli také obřezáni obřízkou, která nebyla udělána lidskou rukou, nýbrž spočívala ve svlečení těla hříchů, v obřízce Kristově, 12 když jste byli spolu s ním ve křtu pohřbeni a v něm jste byli spolu i vzkříšeni skrze víru v působení Boha, který ho vzkřísil z mrtvých. 13 I vás, když jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce svého těla, spolu s ním obživil, když nám všechna provinění odpustil 14 a vymazal rukou psaný záznam (myšleno Zákon), který svými ustanoveními svědčil proti nám a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil na kříž. 15 Tak odzbrojil vlády a autority a veřejně je vystavil na odiv, když je vedl triumfálním průvodem v něm. 16 Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo sobotám. 17 To všechno je stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus. 18 Ať vás nepřipraví o vítěznou cenu nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, kdo se nechá unášet tím, co viděl, bezdůvodně se nadýmá pod vlivem svého tělesného smýšlení 19 a nedrží se hlavy, z níž celé tělo, podporováno a drženo pohromadě klouby a spoji, roste Božím růstem. 20 Jestliže jste s Kristem zemřeli žvlům světa, proč si dáváte předpisovat, jako byste žili ve světě: 21 toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhní? 22 To se týká vesměs věcí, které jsou spotřebováním určeny k zániku — jsou to lidské příkazy a nauky. 23 Ty sice působíš zdáním moudrosti v ochotném uctívání, v pokoře a tvrdé kázni těla, ale nemají žádnou cenu, leč pro uspokojení těla. 3:1 Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na Boží pravici. 2 Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi. 3 Neboť jste zemřeli a váš život je ukryt s Kristem v Bohu. 4 A když se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete ve slávě. 5 Umrtvěte tedy [své] údy, které jsou na zemi: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádost a lakomství, které je modloslužbou. 6 Pro tyto věci přichází Boží hněv [na syny neposlušnosti]. 7 I vy jste tak kdysi jednali, když jste v nich žili. 8 Ale nyní odložte to všechno: hněv, vztek, špatnost, rouhání a nemístné řeči ze svých úst. 9 Nelžete jedni druhým, když jste svlékli toho starého člověka s jeho skutky 10 a oblékli toho

nového, který se obnovuje k pravému poznání podle obrazu toho, který ho stvořil. **11** Potom tu už není Žek a Žid, obřízka a neobřízka, barbar, Skytha, otrok a svobodný, ale všechno a ve všem Kristus.

- Dnes mezi věci, které u křesťanů mohou podryvat víru v Kristovo dílo proměny skrze znovuzrození, mohou patřit některé prvky **psychologie**, protože ta „zná člověka jenom *podle těla*“, nevidí znovuzrození, nezná ho, nepočítá s ním.
 - Nový člověk v nás, totiž není výsledkem působení dědičnosti, prostředí ani minulosti, ale jak řekl Bůh: „*Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové*“.
- Jako křesťané bychom si měli dát pozor všechna učení a praktiky, které nejsou postaveny na tom, co se s námi stalo v Kristu (zákonictví, filosofie, psychologie ... různé způsoby, jak člověka dostat zpět, do stavu před znovuzrozením: vrtání se v minulosti, učení o rodových prokletích, různé vysvobozování z pout, atp. – pokud tyto věci neřeší znovuzrození, pak už nic).
- Všechny tyto věci podvracejí víru a místo do svobody vedou do otroctví.

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 6:12-23 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.